

Калъчевите белемѝ – Реч., И 3,5 (СРТ).

Калъч хор – селище в Сливенска каза през 1614 г. (НБКМ, Ор. отд. Ф. 7 а, а.е. 98). Възможно е да е част от по-късния квартал *Клуцохор* на Сливен, но той е споменат в същия документ с турското име *Кадъд*; *калъч* – етноним на юруци, срв. *Калъч бурун* в Пещерско, *Калъч джамия* в Пазарджик, за хор вж. *Клуцохор, Хоро ери*.

Кàлюва дол – Ич., СИ 0,8 (СРТ).

Каля дерè – Ков., от нот. акт., 1925 г.

Калъта – Шив., СИ 3,6, скалиста местност с остатъци от стара крепост (Йонов 1999: 23–29).

Каманàка – 1. Гав., Ю 0,6, равно каменливо място, по-късно стопански двор на ТКЗС; 2. Зап., неуст., от рум. вл. за нива, 1883 г.

Камàрата – Зай., неуст., от емл. рег.

Камàрски лозѝ – Топ., СИ 2,5, стари лозя в м. *Вета и Нова Камара*, сега обраб. земя.

Камбèр махалà – Из., ЮИ 3, отделна час от махалата *Масърлий*.

Камбùра – Кер., неуст., по запис от 1984 г. ДИ: *Гърбицата*.

Камбùрови чайри – Сам., ЮЗ 2, равно, ливади, от ФИ *Камбурови*.

Камбùрска кьшлà – Гр., неуст., от запис, 1984 г.

Камбùрска махалà – Б., СИ, стара махала в с. *Бяла*.

Камбùрски дол – Б., СИ 2,5, дол и рекичка, ляв приток на *Хамза* дере.

Кàмен – село в Сливенска община на 13 км ЮИ от гр. Сливен. С това име – от 1934 г. ДИ: *Демирджилий, Димурджислер, Тимурджий*.

Кàмена – Сл., СИ 5,5, изчезало село в Сливенско. Намирало се е в подножието на Сините камъни, идентична с *Юрта*. Има следи от обработка на желязна руда. Записано в осм. док. през XVIII в.; вж. *Камене*.

Кàмена алчà – Сл., СИ., 2,5, лозарска местност в падина, намираща се южно от изчезналото село *Камен*.

Кàмена могѝла – Бл., неуст., от запис през 1984 г.

Кàмене – име на с. Камено в осм. док. от XVII в. (1613 г.). Според него селото е вакъф на Одринската джамия *Юч шерефли* и има 90 християнски ханета (Грозданова 1989: 403). Там името е дадено като *Каменна*, вероятно объркано с махалата *Каменна* (*Юкари махле*, Котленско) (ТИБИ VII: 192).

Кàменица – Гав., С., Ю, рекичка, минаваща през селото, с каменливи брегове, вероятно по-късно име на *Дермèн дерè*.

Каменлѝвата могѝла – Сър., Ю 3, каменисто възвишение.

Каменлѝвия път – Глш., СЗ 7, каменлив планински път.

Каменлѝво връчище – Г.Ал., СИ 0,8, каменлива стръмна пътека, вървища, на излизане от селото към планината.

Каменлѝй кайнàк – Ж.б., Ю 5, малък извор, кайнак.

Кàменска могѝла – Коз., СЗ 9, планински връх.

Кàменска рекà – Тв., СЗ 6, рекичка, десен приток на р. *Топлата вода*, водеща началото си ЮИ от връх *Каменска могила*.